

بادخان و بادخور الگویی پایدار در معماری ایران

نویسنده: حسین شاهی، دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان

E.mail address: Ho_Shahi@yahoo.com

چکیده:

بادگیرها از عناصر اصلی در معماری بومی ایران در راقلیم های: گرم، گرم و مرطوب و خشک ایران هستند. با دیگر متشکل از کانالی عمودی است با حفره هایی در قسمت راس که باد مطلوب را به فضای داخل هدایت می کند و باعث تهویه طبیعی در فضای داخلی ساختمان می شود. این عنصر معماری ایران تهویه طبیعی را از در زمانهای گذشته میسر ساخته، این ویژگی نشان دهنده قابلیت های انطباق طراحی معماری ایرانی و محیط است. بدینسان می توان به وضوح بیان کنیم که با دیگر عنصری است که براساس اصول پایداری و هماهنگی به محیط عمل می کند. متأسفانه بادگیر به دلیل ارتفاع اولین قسمتی از سازه است که در معرض تخریب قرار می گیرد. آنچه مسلم است بادگیر عنصری ایرانی، پایدار و هماهنگ با محیط طبیعی در معماری سنتی ایران است که در خط آسمان بعضی از شهرهای ایران از زمانهای قدیم خودنمایی می کرده است.

کلمات کلیدی:

بادخان، بادخور، الگوی پایداری انرژی، معماری بومی ایران